

سخن سردبیر

محمد عظیمی^{۱*}

^۱ استادیار، گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

سپاس خدای بزرگ را که توفیقی عنایت فرمود تا پس از طی مراحل گوناگون و پیگیری‌های فراوان، سرانجام نخستین شماره‌ی مجله‌ی پژوهش در برنامه‌ی درسی را تقدیم علاقمندان به این حوزه نمائیم. مجله‌ای که سعی دارد با همکاری اندیشمندان گروه‌های مختلف علمی و دانشگاهی، به صورت مستمر انتشار یافته و در فضایی بین‌رشته‌ای و در عین حال تخصصی و علمی-پژوهشی، مسائل مربوط به یکی از اساسی‌ترین مولفه‌های تعلیم و تربیت، کشور ایران عزیزمان را مورد واکاوی علمی و تأملات عالمانه قرار دهد.

یکی از مباحثی که اخیراً به سؤال و دغدغه‌ی فکری بسیاری از افراد تبدیل شده، این است که چرا آموزش در ایران به اندازه‌ی کشورهای پیشرفته تأثیرگذار نیست و چرا پژوهش‌ها در کشور کاربردی نیستند؟ با این‌که در نظام دانشگاهی کشور، از به‌روزترین متون در سی دنیا استفاده می‌شود، تعداد واحدهای درسی دانشجویان بیشتر از دانشگاه‌های دنیا است و ساعات طولانی‌تری برای آموزش اختصاص داده شده است، اثرگذاری آن در کسب‌وکارها و سایر ارکان جامعه محسوس نیست. اکنون سیستم‌های آموزشی بیش از گذشته با چالش بهبود عملکرد خود و اثبات این‌که اقدامات مناسب برای تضمین بهره‌وری بیشتر صورت می‌گیرد، روبرو هستند. این تمایل به نتایج بهتر، مستلزم وجود روش‌های بهتری برای اندازه‌گیری آن‌ها است تا بتوان آن‌ها را بهتر درک کرد. در جهان متغیر امروزی، نیاز آموزش و پرورش به تحول اساسی و آگاهی نسبت به شرایط آینده تعلیم و تربیت، بیش از پیش احساس می‌گردد. در گذشته‌های دور، به دلیل کم‌بودن سطح دانش، این میل محدود به زمان‌های کوتاه در آینده بوده ولی امروزه با رشد شتابان علم و فن‌آوری، انسان به زمان‌های دور و دوره‌های بلند مدت می‌اندیشد. اجرای کامل سند تحول بنیادین و برنامه‌ی درسی ملی تربیت معلم گامی در راستای رسیدن به جامعه‌ی اسلامی است. همچنین اجرای این سند نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت صحیح، حاکمیت نگاه عدالت محور، تعیین الگوی پیشرفت و مشارکت نخبگان، متخصصان و دانشجویان است.

آموزش و پرورش مبدا توسعه‌ی کلان کشور است. برای توسعه، باید از آموزش و پرورش شروع کرد و این خود نیازمند آن است که ما آموزش و پرورش توسعه‌یافته باشیم. مسأله‌ی آموزش نشان می‌دهد که بدون یک نظام آموزشی توسعه یافته، نمی‌توان به توسعه یافتگی نایل شد، و نیز بدون تربیت نسل آینده، که هم توسعه یافته باشند

و هم قطار توسعه را بر دوش ریل توانمندی های خود حمل کنند، دستیابی به توسعه میسر نمی شود. توسعه درون زا با اتکا بر توان داخلی و ظرفیت های درون سیستمی و با اتکای بر منابع مادی و معنوی و با رسیدن به مدل بومی می تواند هم قابلیت اجرایی داشته و هم تداوم یابد. آموزش، سنگ زیربنای توسعه انسانی است و توسعه آموزشی یکی از ارکان مهم توسعه همه جانبه محسوب می شود.

فصلنامه‌ی پژوهش در برنامه‌ی درسی از نشریات دانشگاه فرهنگیان با کسب مجوز رسمی از شورای تخصصی نشر معاونت پژوهشی دانشگاه فرهنگیان به شماره ۵۰۰۰۰/۹۸۸۶/۶۰۰ مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۲۰ فعالیت خود را آغاز کرده است. دو فصلنامه‌ی "پژوهش در برنامه‌ی درسی" در جهت بسط و توسعه پژوهش در حوزه‌ی برنامه‌ریزی درسی و اشاعه و گسترش دانش برنامه‌ریزی درسی مورد نیاز جامعه تلاش می‌کند از این رو، هرگونه مقاله‌ای که در یکی از گرایش‌های علوم تربیتی و روان‌شناسی که در حوزه‌ی برنامه‌ی درسی نوشته شود و حاوی یافته‌ها و نظریات جدید در حوزه‌ی برنامه‌ریزی درسی و **pck** (شایستگی عمل تربیتی موضوعی) باشد، برای بررسی و چاپ احتمالی پذیرفته می‌شود.

بی شک با توجه به شروع فعالیت این نشریه انتظار می‌رود که اساتید و محققین محترم با ارائه‌ی مقالات دست اول خود، ما را در به ثمر رساندن اهداف اصلی نشریه یاری نموده و ما را قادر سازند تا مسیری را که با زحمات اساتید و محققین محترم پایه‌ریزی شده است را به صورت موثری ادامه داده و همواره مسیر و استراتژی خود را براساس بهبود مستمر در کار و کیفیت مناسب دنبال نمائیم.

در این جا بر خود لازم می‌دانیم از مساعی و راهنمایی‌های ارزشمند مدیران، کارشناسان اجرایی و علمی اداره‌ی کل محترم دفتر برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری پژوهشی دانشگاه فرهنگیان به پاس راهنمایی‌های ارزشمندشان در جهت بهبود سطح کیفی فصلنامه سپاسگزاریم. در پایان، خاطر نشان می‌کنیم اگرچه در این مدت کوتاه، روند دریافت مقالات پرمایه‌ی پژوهشگران و اندیشمندان فرهیخته، با رشدی چشمگیر روبه‌رو بوده، دوام حضور این پژوهش‌نامه به‌عنوان نخستین فصلنامه‌ی تخصصی حوزه برنامه‌ریزی در دانشگاه فرهنگیان در این حوزه، بدون مشارکت فزاینده‌ی شما و ارسال مقالات ارزنده‌ی میدانی و علمی امکان‌پذیر نیست.

محمد عظیمی

سردبیر فصلنامه علمی "پژوهش در برنامه درسی"